

[Niels Mørk.]

tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister, vil jeg gerne sige, at vi i mit parti finder, det er rimeligt og naturligt, at pensionisternes kår forbedres i takt med lønforbedringerne på arbejdsmarkedet. De i lovforslaget indeholdte tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister på 15 kr. månedlig til ægtepar og 10 kr. til enlige samt forhøjelsen af lommepengebeløbet på alderdomshjem er jo en direkte følge af de lønstigninger, som de lavtlønnede på arbejdsmarkedet vil opnå i henhold til regeringens forslag herom under helhedsløsningen, altså i henhold til de lovforslag, vi behandler her i disse dage.

Tillæggene foreslås udbetalt fra 1. april 1963 sammen med de to dyrtidstillægsportioner, som pensionisterne er berettigede til fra 1. april, plus det sidste tillæg, der vil komme til udbetaling i købstæder og på landet i kraft af zoneudligningen. Det betyder, at et ægtepar på landet fra 1. april vil få pensionen forhøjet med i alt 50 kr. månedlig, nemlig 35 kr. for zoneudligning og dyrtidsregulering plus de 15 kr., som er i overensstemmelse med det forslag, vi behandler her. En enlig på landet vil få i alt 32 kr. mere end nu pr. måned. I købstæderne vil et ægtepar få 41 kr. mere, en enlig 26 kr. mere. I hovedstaden vil der kun blive tale om to dyrtidsportioner og så det foreslåede tillæg. Her vil et ægtepar få 34 kr. mere i pension og en enlig 22 kr. Jeg tror godt, man med en vis ret kan sige, at disse forbedringer af pensionerne, ikke mindst på landet og i købstæderne, er betydningsfulde. De vil utvivlsomt være en kærkommen hjælp for mange af pensionisterne.

Til slut vil jeg om dette lovforslag kun sige, at jeg har bemærket, at ministeren i sin fremsættelsestale har lovet, at der vil blive fremsat lovforslag om yderligere forbedringer for pensionisterne til næste år i overensstemmelse med helhedsløsningens bestemmelser om forbedringer af lønningerne på arbejdsmarkedet. Jeg er helt enig med ministeren i, at lovforslag om næste års tillæg til pensionisterne ikke kan fremsættes, før arbejdsmarkedets parter, som det er anført i forbindelse med helhedsløsningen, har fordelt de beløb, som stilles til rådighed. Jeg kan med disse ord også anbefale dette lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Med hensyn til det sidste lovforslag, lovforslaget vedrørende sygeforsikringen, er de vigtigste ændringer så givet ændringerne omkring dagpengeordningen og ændringerne omkring fortsættelseskasserne. Det er ændringer, som den højtærede socialminister allerede i efteråret bebudede at han ville fremsætte lovforslag om. Jeg vil gerne gøre nogle få bemærkninger om de ændringer, som jeg mener er de vigtigste.

Den forhøjelse, der foreslås af dagpengetaksterne, er meget hårdt tiltrængt, og det samme gælder lempelsen i karenstiden, som vil være til fordel for de langvarigt syge. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg — og jeg tror også, jeg kan sige mit parti — meget gerne havde set, at forhøjelsen af dagpengene var blevet større, og at forholdelserne var trådt i kraft noget tidligere end foreslået. Ligeledes ville det have været af betydning for de sygdomsramte, hvis lempelsen i karenstiden var blevet ført overens med reglerne i ulykkesforsikringsloven, hvorefter alle, der har været syge over — så vidt jeg husker — 10 dage, får udbetalt dagpenge fra den første sygedag. Jeg er imidlertid klar over, at situationen i dag gør, at der også på dette område må vises mådehold, og så har man selvfølgelig lov til at håbe, at der ved næste revision til sin tid af sygeforsikringsloven kan nås mere på de områder, jeg lige har nævnt.

Det samme kan jeg vel sige om den gældende ordning med de frivillige dagpenge. Dagpengetaksterne her er jo de samme som dem, der er gældende for lønmodtagernes dagpenge. Disse to dagpengetakster følges ad, som loven er i dag, og vil også gøre det efter vedtagelsen af de foreslåede ændringer. Men karenstiden i de to dagpengesystemer er meget afvigende. Jeg tror, det af mange grunde, bl. a. også for at skabe tilslutning til den frivillige dagpengeforsikring, ville være en fordel, hvis man kunne gøre karenstiden ens for de to systemer.

Ændringen, hvorefter der ikke mere skal foretages fradrag i dagpengebeløbet for ikke-forsørgere under ophold på sygehus, er en god ting, som jeg hilser med tilfredshed. Det har for mange medborgere forekommet at være en urimelighed, at ikke-forsørgere, som yder et bidrag af samme størrelsesorden som forsørgere, ikke hidtil har kunnet få de samme rettigheder som disse.